

Evelin Ilves

Rahvusteleviiooni saates «Foorum», mille teema oli majanduskriis, rääkis tundliku närviga vandeadvokaat Jüri Raidla kokkuhoidmisest. Ta meenutas, et sõnal «kokkuhoid» on kaks tähendust, säästmine ja ühtehoidmine, ning nentis, et praegu vajame me mõlemat.

Just seda laadi mõtlemist meil tarvis ongi. Eriti praegu, kui inimestes võib tajuda segadust, nõutust, hirmu, isegi lootusetust. Tsiteerides oma abikaasat: on ju selge, et nagu tõusuvesi tõstab kõiki, nii suuri kui väikesi laevu, tähendab ka mõõnaperiood tagasivajumist kõigile.

Jõuluajal on paslik küsida, kuidas saame aidata neid kaasteelisi, kes meie tuge vajavad. Vastus on lihtne: ühte hoides. Ühtehoidmine tähendab ka kaasteeliste märkamist.

Me ei tohiks unustada tänavuse aasta ühte emotsionaalsemat kogemust, suve lõpu öölaulupidu «Märkamise aeg». Jätkem see sõnapaar, «märkamise aeg», oma mõtetesse kui teeviit, kuhu ja kuidas edasi minna.

Hiljuti andis Hiiumaa Käina gümnaasiumi üheteistkümnenda klassi noormees Rainer Holsmer meile kõigile õppetunni, kuidas märgata: ta algatas kõigepealt oma klassis, siis aga kogu koolis jõulupakkide kogumise kolmele lastekodule, millest üks on Viljandimaa Väikemõisa lastekodu.

Mind võlus Rainer Hols-meri enda siiras selgitus. «Kui lastel pole vanemaid, kes neile kinke teeksid, siis keegi peaks nende peale ka mõtlema,» olid tema lihtsad sõnad. Ilus nagu muinasjutt, tahaks selle peale õhata.

Initsiatiiv ja omaalgatus on kaks võtmesõna, mis aitavad meil Eestit suuremaks muuta. Suuremaks hoolimise ja hoolivuse kaudu. Nägime seda prügikoristuse suurtagutel «Teeme ära!» ning oleme seda näinud kogu Eestis väga paljudes kohtades.

Mõelgem korraks näiteks Mulgi talu talgutele: kolmsada inimest tuli vabast tahtest ja vabal ajal tööd tegema, selleks et Mulgimaa kehtaks. Või mõelgem Uue-Kariste külade seltsile, kes ehitas seitsmekümneaastase hoone endale rahvamajaks ja oskas leida võimaluse kasutada selleks ka Euroopa Liidu raha.

Need kaks näidet tõestavad meie rahva tugevust ning koostegemis-, kaasamõtlemis- ja kaasaráákimistahet.

Márkamise aeg aitab meil keerulised aastad kergemini üle elada, kriisist tugevamana välja tulla, sest, uskuge mind, iga kriis lõpeb kord ning sõltub meie enda targast tegutsemisest, kui ühtsena me taas kindlamal pinnal seisame.

Jõulud on aga eriliselt oma lähedastele mõtlemise aeg. Mõtleme nii neile, kes on iga päev meie kõrval — abikaasale ja lastele —, kui ka neile, kes meist eraldi elavad — vanematele, õdedele-vendadele ning kõikidele teistele kallitele sugulastele ja sõpradele.

Ma julgustan kõiki võtma aega nende meile nii táhtsate inimeste meelespidamiseks. Küsige, kuidas nad eluga toime tulevad. Ehk vajavad nad mingit abi. Võib-olla on neil, eriti kui nad on páris üksinda elama jäänud, tarvis lihtsalt osavõtlikku kuulajat. Tunda end jõuluõhtul üksikuna — see on raske.

Aga kui see siiski juhtunud on, suruge endast üksindus kaugemale. Minge kirikusse, kuulake õpetaja jutlusesõnumit ja kutsuge seejärel ehk mõni sõber või hea tuttav õhtusöögiks külla.

Márkamise aega vajab Eesti, aga vajavad ka kõik meie kaasteelised.

Jõulurahu teile igaühele, head inimesed!